

Συντονισμός και Vibrato	68
Μόνο για τους μαθητές ομιλίας	70
Ήχος με τη βασική δομή	70
Τί είναι φωνητική ποιότητα;	72
Νέες παθήσεις στους υψηλότερους και χαμηλότερους τόνους	73
Οι ενέργειες των φωνητικών χορδών	74
Μέτρηση της βασικής δομής	75
Μακρείς τόνοι σε βασική δομή	76
Εξακρίβωση του τέλειου και σταθερού ΟΝ κατά την παραγωγή ήχου	78
<i>Ο μηχανισμός υποστήριξης του ήχου, Μέρος Δεύτερο</i>	79
Μέτρηση της τάσης του μηχανισμού υποστήριξης του ήχου	81
Crescendo/Decrescendo	86
Κλίμακες και οκτάβες	92
<i>Ο μηχανισμός παραγωγής λέξεων</i>	98
Τα φωνήεντα (στην αγγλική γλώσσα)	98
Σύμφωνα	100
Συμπέρασμα	104

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Για περισσότερο από ένα τέταρτο του αιώνα, κατά την άσκηση των καθηκόντων μου σαν ωτορινολαρυγγολόγου, έχω δεχτεί βροχή από βιβλία, φυλλάδια, επιστημονικά και ψευτοεπιστημονικά άρθρα σχετικά με το φωνητικό μηχανισμό και την τεχνική για τη ριζική διαφοροποίηση της φωνής στην ομιλία και το τραγούδι.

Κάθε νέα τροποποίηση είχε το δικό της κύκλο οπαδών. Καθηγητές και μαθητές που την εξυμνούσαν με ενθουσιασμό, αλλά αργότερα αισθάνονταν απογοήτευση και πικρία για το χρόνο που είχαν χάσει στη δαπανηρή αναζήτηση ενός εφήμερου «θαύματος» φωνητικής τεχνικής.

Όταν ο Alan Greene πρωτοξεκίνησε τη διδαχή της μεθόδου που περιέχεται στο βιβλίο «Πώς να μιλάτε και να τραγουδάτε σωστά», δεν είχε σκοπό να αποκοπεί ριζικά από άλλες προηγούμενες αντιλήψεις. Μάλλον αντιπαρέβαλε με σεμνότητα τις γνωστές επιστημονικές αλήθειες και, με τη μεγάλη του κατανόηση των φυσικών και συγκινησιακών εμπλοκών της φωνητικής επικοινωνίας, δημιούργησε το βιβλίο του. Το αποτέλεσμα εξαλείφει τη σύγχυση και τις αντιθέσεις στη διδασκαλία της επικοινωνίας με την ομιλία και το τραγούδι.

Το βιβλίο αυτό είναι πολύτιμη συμβολή στη γνώση του λάρυγγα. Παρουσιάζει μια συνοπτική όψη της ανατομίας του λάρυγγα, όπου στεγάζονται οι ευπαθείς φωνητικές χορδές από τις οποίες εξαρτάται η ομιλία και το τραγούδι. Επιπρόσθετα, ο Alan Greene, με πρακτική ευφυΐα, παρουσιάζει τη σχέση μεταξύ του πνεύματος και του σώματος, δηλαδή αυτή την ενότητα που είναι τόσο σημαντική για να μπορεί κανείς να μιλάει και να τραγουδάει σωστά.

LESTER L. COLEMAN, M.D.

Καθηγητής
Χειρουργός στο τμήμα Ωτορινολαρυγγολογίας
του Νοσοκομείου του Manhattan,
του New York Hospital
και καθηγητής στην Ιατρική Σχολή
Albert Einstein

ΘΕΩΡΙΑ

Τι Είναι Φωνή;

Η φωνή είναι ένα μοναδικό όργανο. Είναι το μόνο όργανο που:

- η ονομασία του συμπίπτει με την ονομασία της ποιότητας του ήχου τον οποίο παράγει
  - η κατασκευή του πρέπει να γίνει από τον ίδιο τον ιδιοκτήτη του οργάνου
  - τα περισσότερα συστατικά μέρη της δομής του βρίσκονται κρυμμένα μέσα στο ανθρώπινο σώμα
  - αποτελείται όχι μόνο από ένα, αλλά από τρεις χωριστούς μηχανισμούς
  - είναι κατασκευασμένο από μυς, χόνδρους και οστά
  - τα συστατικά του μέρη εκτελούν και άλλες πολλές διαφορετικές λειτουργίες που είναι άσχετες με το τραγούδι
  - μπορεί να παράγει λέξεις
  - μπορεί να αναπτύσσει καλές ή και κακές συνήθειες
  - τα μυϊκά συστατικά του αντιδρούν στο περιβάλλον τους
  - είναι άμεσα συνδεδεμένο με έναν εγκέφαλο
  - είναι από τη φύση του μιμητικό, με την έννοια πως με τη βοήθεια της ακοής η φωνή παράγει ήχους που αναγνωρίζονται από τον εγκέφαλο
  - δεν πρέπει να παράγει ήχους όταν μαθαίνει να παράγει ήχους
  - που έχει δύο σάλπιγγες
- **Η φωνή είναι το μόνο όργανο που φέρει την ίδια ονομασία με τον ήχο που παράγει.**

Όταν κάποιος τραγουδάει, συνηθίζουμε να λέμε: «Έχει ωραία φωνή». Αλλά, όταν παίζει βιολί κάποιος βιολιστής, θα ήταν λάθος να λέγαμε «έχει ωραίο βιολί».

Για να μη γίνει σύγχυση αυτής της διπλής έννοιας της λέξης «φωνή» κατά τη μελέτη του βιβλίου μας και για να μπορεί ο μαθητής να κάνει σαφή διάκριση μεταξύ της «φωνής» ως οργάνου και του ήχου τον οποίο παράγει, πρέπει να καθορίσουμε σαφώς πως, όταν αναφερόμεθα στο φυσιολογικό όργανο, θα χρησιμοποιούμε τις λέξεις «φωνή», «φωνητικά εφόδια» ή «φωνητικό όργανο». Για το αποτέλεσμα της δραστηριοποίησης αυτού του οργάνου, θα χρησιμοποιούμε τις λέξεις «τόνος», «ήχος», «φωνητική ποιότητα» ή «ποιότητα τόνου».